

[Svend Åge Petersen]

Dette meget urimelige forhold kunne naturligvis bedres ved skattemæssig lovgivning, men her er det altså boligministeren, der fremsætter forslag om, at der fremover skal være valgfrihed mellem indekslån og traditionelle realkreditlån med rentesikring ved finansiering af forbedringsarbejder i forbindelse med sanering og byfornyelse, og dette forslag kan vi absolut hilse med tilfredshed.

Den nuværende ordning med det føromtaltede urimelige forhold har naturligvis ikke ansporet udlejere til at gøre en aktiv indsats inden for byfornyelsen. Vi er overbeviste om, at dette forhold med vedtagelsen af dette lovforslag nu vil ændre sig til gavn både for de beboere, der bor i ejendommene, og for beskæftigelsen inden for byggesektoren.

Lovforslaget indebærer også, at der ved kommunalt ejede ejendomme skal være valgfrihed ved optagelse af lån til forbedringer for herved at fastholde en mulighed for, at disse ejendomme kan afhændes til private som almindelige udlejningsejendomme. Der er allerede givet tilsagn til en del udlejningsejendomme efter byfornyelseslovens ikrafttræden, og her foreslås der mulighed for at vælge den anden finansieringsform.

I lovforslaget er der angivet nogle merudgifter for staten ved gennemførelsen af en sådan valgfrihed, men disse udgifter synes dog senere at blive modsvaret af besparelser.

Der er her tale om, synes vi, et tiltrængt lovforslag, og det konservative folkeparti kan støtte det og vil samtidig give tilsagn om at medvirke til en hurtig behandling i udvalget.

Fogh Rasmussen (V):

Venstre kan støtte dette lovforslag. Det går ud på at afhjælpe et utilsigtet problem, som er opstået specielt for ejere af private udlejningsejendomme i byfornyelsesområderne.

Problemet er i sin enkelthed, at med indeksfinansiering skal ejeren af ejendommen betale sine låneydelser alene som afdrag. Det er klart, at han så modtager en huslejeforhøjelse, der er skattepligtig, men den låneydelse, som skal præsteres, er ikke fradragsberettiget, og enhver kan sige sig selv, at det må give en likviditetsmæssig belastning.

Vi kan støtte dette forslag, som går ud på at afhjælpe dette problem. Jeg kan ikke nære mig for at sige, at det jo ikke kan komme som nogen overraskelse, at vi er nødt til at

komme med dette lovforslag, for både venstre og det konservative folkeparti pegede allerede i foråret 1982 på dette problem og stillede i forbindelse med forhandlingen om byfornyelsesloven ændringsforslag, som præcis gik ud på, at der skulle være valgfrihed mellem indekslån og traditionelt forrentede lån. På det tidspunkt blev forslaget af den tidligere socialdemokratiske boligminister afvist, hovedsagelig med henvisning til, at det ville afstedkomme uoverskuelige administrative problemer.

Jeg synes, der er grund til at påskønne, at der nu er opnået så store administrative fremskridt i boligministeriet, at den nuværende boligminister er i stand til at skære igennem disse enorme administrative problemer på en måde, som tilsyneladende kan tilfredsstille alle parter. Det synes jeg der er grund til at takke for. Jeg står slet ikke her og hoverer over, at vi nu får ret. Sen erkendelse er bedre end ingen, og derfor vil vi bare i fællesskab glæde os over, at vi nu forhåbentlig kan få gennemført de ændringer, vi allerede i sin tid pegede på var nødvendige.

Må jeg til allersidst knytte den kommentar til fru Lissa Mathiasens ordførertale, at jeg synes, det er lidt forkert at beskrive problemstillingen, som om lejerne nu skal betale for, at ejerne skal have løst deres skattemæssige problemer. Jeg synes, det er en lidt urimelig fremstilling af kendsgerningerne. Sagen er den, at det er folketingset, der utilsigtet via en usmart lovgivning har påført ejerne nogle skattemæssige problemer, og det er dem, vi nu prøver at få løst.

Vi kan tilsige dette lovforslag en hurtig og velvillig behandling i udvalget.

Pelle Voigt (SF):

Det er jo ofte sådan, at når de onde ler, så græder de gode. Jeg sad og spekulerede på, da jeg hørte hr. Fogh Rasmussens indlæg og den utvetydige glæde, han gav udtryk for, at vi her har endnu en af den slags situationer.

Jeg må sige, at den relativt positive modtagelse, socialdemokratiets ordfører gav forslaget, overrasker mig noget, for det, der er tale om, er i virkeligheden, at man her har en ordning, hvorefter der anvendes byfornyelsesmidler til at forøge værdien af privatejede udlejningsejendomme. Derefter forventer man fra husejernes side i fuldt alvor, at sta-